
Dokument z posiedzenia

B8-0154/2016

27.1.2016

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

złożony zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie systematycznego masowego mordowania mniejszości religijnych przez ISIS
(2016/2529(RSP))

Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Ryszard Antoni Legutko, Anna Elżbieta Fotyga, Ryszard Czarnecki, Tomasz Piotr Poręba, Karol Karski, Arne Gericke, Angel Dzhambazki, Marek Jurek, Raffaele Fitto, Peter van Dalen, Kosma Złotowski, Zdzisław Krasnodębski, Jadwiga Wiśniewska, Andrew Lewer, Beatrix von Storch, Zbigniew Kuźmiuk, Kazimierz Michał Ujazdowski, Timothy Kirkhope, Stanisław Ożóg, Mirosław Piotrowski, Bolesław G. Piecha, Czesław Hoc, Branislav Škripek, Jana Žitňanská
w imieniu grupy ECR

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie systematycznego masowego mordowania mniejszości religijnych przez ISIS (2016/2529(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iraku i Syrii, w sprawie ISIS/Daiszu oraz w sprawie prześladowań religijnych,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 marca 2015 r. w sprawie regionalnej strategii UE dotyczącej Syrii i Iraku oraz zagrożeń ze strony ISIL/Daiszu, z dnia 20 października 2014 r. w sprawie kryzysu związanego z ISIL/Da'esh w Syrii i Iraku, z dnia 30 sierpnia 2014 r. w sprawie Iraku i Syrii, z dnia 14 kwietnia 2014 r. i 12 października 2015 r. w sprawie Syrii oraz 15 sierpnia 2014 r. w sprawie Iraku,
- uwzględniając decyzję Rady 2003/335/WSiSW z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wykrywania i karania ludobójstwa, zbrodni przeciw ludzkości i zbrodni wojennych,
- uwzględniając: wytyczne UE w sprawie propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań, konkluzje Rady w sprawie promowania przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego, wytyczne UE w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet, wytyczne w sprawie polityki UE wobec państw trzecich dotyczącej tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, wytyczne UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych, wytyczne UE w sprawie promowania i ochrony praw dziecka oraz wytyczne UE w sprawie praw człowieka dotyczące wolności wypowiedzi w internecie i poza nim,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Iraku i Syrii oraz zagrożenia ze strony ISIS/Daisz,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
- uwzględniając Konwencję praw dziecka ONZ z 1989 r. oraz jej Protokół fakultatywny z 2000 r. w sprawie angażowania dzieci w konflikty zbrojne;
- uwzględniając Deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania z 1981 r.,
- uwzględniając konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z dnia 9 grudnia 1948 r.,
- uwzględniając statut rzymski Międzynarodowego Trybunału Karnego, a zwłaszcza jego

art. 5–8,

- uwzględniając oświadczenie urzędu specjalnego doradcy Sekretarza Generalnego ONZ ds. zapobiegania ludobójstwu,
  - uwzględniając sprawozdanie Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie stanu przestrzegania praw człowieka w Iraku w świetle nadużyć popełnianych przez tzw. Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie i powiązane z nim ugrupowania, a zwłaszcza jego ust. 16 dotyczący naruszeń popełnionych przez ISIL oraz ataków przeciw grupom religijnym i etnicznym,
  - uwzględniając oświadczenie wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka Navi Pillay z dnia 25 sierpnia 2014 r. w sprawie cywilnej ludności irackiej doświadczającej strasznych powszechnych systematycznych prześladowań;
  - uwzględniając niedawne rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Iraku i Syrii, a zwłaszcza rezolucję 2249 (2015) potępiającą ostatnie ataki terrorystyczne popełnione przez ISIS,
  - uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ S-22/1 z dnia 3 września 2014 r. w sprawie stanu przestrzegania praw człowieka w Iraku w świetle nadużyć popełnianych przez tzw. Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie i powiązane z nim ugrupowania,
  - uwzględniając oświadczenie specjalnego doradcy Sekretarza Generalnego ONZ ds. zapobiegania ludobójstwu oraz specjalnego doradcy Sekretarza Generalnego ONZ ds. odpowiedzialności za ochronę przed eskalacją podżegania do przemocy w Syrii na tle religijnym, wydane w dniu 13 października 2015 r.,
  - uwzględniając sprawozdanie Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 27 lipca 2015 r. dotyczące technicznej pomocy udzielanej w celu propagowania praw człowieka w Iraku, a zwłaszcza jego ust. 18,
  - uwzględniając sprawozdanie niezależnej międzynarodowej komisji śledczej do spraw Syryjskiej Republiki Arabskiej przedłożone Radzie Praw Człowieka w dniu 13 sierpnia 2015 r., a zwłaszcza jego ust. 165–173,
  - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że statut rzymski Międzynarodowego Trybunału Karnego, podpisany i ratyfikowany przez wszystkie państwa członkowskie UE, stanowi, iż najpoważniejsze przestępstwa, wzbudzające najwyższe zaniepokojenie całej wspólnoty międzynarodowej, obejmujące w szczególności ludobójstwo, zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie wojenne, nie mogą pozostać niekarane oraz że ich skuteczne ściganie należy zapewnić dzięki środkom przyjmowanym na szczeblu krajowym, a także w drodze ściślejszej współpracy międzynarodowej;
- B. mając na uwadze, że międzynarodowa definicja prawna ludobójstwa, zgodnie z art. II przyjętej przez ONZ w 1948 r. Konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, zawiera sformułowanie: „każdy z poniższych czynów, popełnionych z zamiarem zniszczenia w całości lub w części jakiejś grupy narodowej, etnicznej,

rasowej lub religijnej, a więc: a) zabijanie członków grupy; b) zadawanie poważnych ran cielesnych lub psychicznych członkom grupy; c) rozmyślne stworzenie dla członków grupy warunków życia obliczonych na spowodowanie ich całkowitego lub częściowego wyniszczenia fizycznego; d) stosowanie środków mających na celu uniemożliwienie narodzin w obrębie grupy oraz e) przymusowe przekazywanie dzieci członków grupy innej grupie”; mając na uwadze, że art. III tej konwencji uznaje za karalne nie tylko ludobójstwo, ale także spisek mający na celu popełnienie ludobójstwa, bezpośrednie publiczne nawoływanie do popełnienia ludobójstwa oraz współudział w ludobójstwie;

- C. mając na uwadze, że w wielu sprawozdaniach ONZ wskazuje się, że na terenach pod kontrolą ISIS/Daisz zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i prawdopodobnie ludobójstwo są popełniane wobec chrześcijan, jazydów i innych mniejszości;
- D. mając na uwadze, że np. w dniu 15 lipca 2014 r. specjalna przedstawiciel Sekretarza Generalnego ONZ ds. przemocy seksualnej w konfliktach Zainab Hawa Bangura stwierdziła, iż z Iraku napływają także doniesienia, że mniejszości etniczne i religijne są celem przemocy fizycznej, w tym przemocy seksualnej; mając na uwadze, że specjalna przedstawiciel ONZ stwierdziła w dniu 3 sierpnia 2015 r., w pierwszą rocznicę tragedii w Sindzarze, iż: „W kolejnych dniach, kontynuując straszliwą masakrę, ISIL ścigało i chwyciło setki kobiet i dziewcząt pochodzących z mniejszości etnicznych i religijnych, stosując jako praktykę przemoc seksualną, niewolnictwo, porwania i handel ludźmi, co nadal trwa. (...) Te straszne zbrodnie przemocy seksualnej w konfliktach, które można uznać za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i akty ludobójstwa, nie zostaną zapomniane”;
- E. mając na uwadze, że w dniu 13 sierpnia 2014 r. specjalna przedstawiciel Sekretarza Generalnego ONZ ds. przemocy seksualnej w konfliktach Zainab Hawa Bangura i specjalny przedstawiciel sekretarza generalnego ONZ ds. Iraku Nikołaj Mładenow wydali wspólne oświadczenie, w którym potwierdzili, że około 1 500 chrześcijańskich i jazydzkich kobiet mogło zostać uprowadzonych przez ISIL, a następnie zmuszonych do niewolnictwa seksualnego; mając na uwadze, że w tym oświadczeniu specjaliści przedstawiciele stwierdzili, że działania te były wyraźnie wymierzone w kobiety i dzieci, a Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie dopuściło się barbarzyńskich czynów wobec mniejszości na kontrolowanych przez siebie terytoriach;
- F. mając na uwadze, że w oświadczeniu z dnia 12 sierpnia 2014 r. w sprawie sytuacji w Iraku, wydanym przez specjalnego doradcę sekretarza generalnego ONZ ds. zapobiegania ludobójstwu i specjalnego doradcę sekretarza generalnego ONZ ds. obowiązku ochrony, stwierdza się, iż doniesienia na temat czynów popełnionych przez Państwo Islamskie mogą także wskazywać na ryzyko ludobójstwa;
- G. mając na uwadze, że w sprawozdaniu komisji ONZ ds. praw człowieka z dnia 13 marca 2015 r., sporządzonym na wniosek rządu Iraku, stwierdza się, iż „grupy etniczne i religijne będące celem ISIL obejmują jazydów, chrześcijan, Turkmenów, sabejskich mandejczyków, jarsanitów, Kurdów i szyitów, oraz że „uzasadnione jest twierdzenie, że niektóre z czynów popełnionych w Iraku w latach 2014–2015 mogą stanowić ludobójstwo”;
- H. mając na uwadze, że w „Sprawozdaniu w sprawie ochrony ludności cywilnej podczas

konfliktu zbrojnego w Iraku: 1 maja – 31 października 2015 r. – sytuacja w Iraku“, opublikowanym w dniu 19 stycznia 2016 r. przez Biuro Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka i przez misję pomocową ONZ w Iraku – Biuro ds. Praw Człowieka, stwierdzono, że rozmiar przemocy wobec ludności cywilnej w Iraku wciąż jest ogromny; tak zwane „Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie“ (ISIL) nadal stosuje systematyczną i powszechną przemoc oraz narusza międzynarodowe prawo człowieka i prawo humanitarne; czyny te można w niektórych przypadkach uznać za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości oraz być może ludobójstwo”;

- I. mając na uwadze, że w ust. 16 sprawozdania Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie stanu przestrzegania praw człowieka w Iraku w świetle nadużyć popełnianych przez tzw. Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie i powiązane z nim ugrupowania, dotyczącym naruszeń popełnionych przez ISIL oraz ataków przeciw grupom religijnym i etnicznym, stwierdza się, iż niektóre z „aktów przemocy popełnianych wobec ludności cywilnej z powodu ich przynależności lub przypuszczalnej przynależności do grupy etnicznej lub religijnej (...) w świetle zebranych informacji (...) mogą stanowić ludobójstwo.”;
- J. mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem w sprawie ochrony ludności cywilnej podczas konfliktu zbrojnego w Iraku (11 grudnia 2014 r. – 30 kwietnia 2015 r.) sporządzonym przez misję pomocową ONZ w Iraku „ISIL kontynuuje systematyczne i powszechne naruszanie oraz nadużycia popełniane wobec międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego. W niektórych przypadkach czyny te można uznać za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości oraz być może ludobójstwo.”;
- K. mając na uwadze, że w ust. 18 sprawozdania Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 27 lipca 2015 r. dotyczącego technicznej pomocy udzielanej w celu propagowania i ochrony praw człowieka w Iraku stwierdza się, że misja pomocowa ONZ oraz Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka nadal otrzymują wiarygodne sprawozdania o poważnych naruszeniach i nadużyciach międzynarodowego prawa humanitarnego popełnianych przez ISIL wobec ludności cywilnej w wyraźnie powszechny lub systematyczny sposób. W niektórych przypadkach czyny te można uznać za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości oraz ludobójstwo”;
- L. mając na uwadze, że w sprawozdaniu specjalnego sprawozdawcy w sprawie propagowania i ochrony praw człowieka i wolności podstawowych w warunkach walki z terroryzmem z dnia 16 czerwca 2015 r. stwierdzono w ust. 11, że „istnieją dowody, że ISIL dopuściło się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego, w tym ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych i poważnych naruszeń prawa dotyczącego praw człowieka”;
- M. mając na uwadze, że ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości i zbrodnie wojenne są przedmiotem zainteresowania wszystkich państw członkowskich, które są zdecydowane współpracować w celu zapobiegania takim zbrodniom i położenia kresu bezkarności ich sprawców, zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady 2003/444/WPZiB z dnia 16 czerwca 2003 r.;
- N. mając na uwadze, że jak stwierdzono w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2249

(2015), agresywna ekstremistyczna ideologia tzw. „ISIS/Daisz”, jego budzące odrazę nieustanne, systematyczne i powszechne ataki przeciwko ludności cywilnej, naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym te popełniane na tle religijnym lub etnicznym, oraz niszczenie dziedzictwa kulturowego i nielegalny handel dobrami kultury stanowią globalne i bezprecedensowe zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa;

- O. mając na uwadze, że zwłaszcza chrześcijanie uciekają tłumnie z Iraku i Syrii, przy czym ich wspólnoty drastycznie się zmniejszyły, zarówno w liczbach bezwzględnych, jak i względnych; mając na uwadze, że w szczególności w przypadku Iraku exodus rozpoczął się już w 2003 r., długo przed pojawieniem się ISIS/Daiszu; mając na uwadze, że stała liczba chrześcijan opuszcza większość innych krajów Bliskiego Wschodu, ponieważ nie widzą tam dla siebie przyszłości; mając na uwadze, że jeśli obecna tendencja się utrzyma, w dużych częściach Bliskiego Wschodu nie będą już obecni chrześcijanie, chrześcijańskie wspólnoty i kultury, niektóre z nich liczące ponad 2 000 lat zostaną na zawsze utracone;
- P. mając na uwadze, że w niedawnych sprawozdaniach sygnalizowano pogarszającą się sytuację mniejszości religijnych na obszarach kontrolowanych przez Kurdów;
1. w najostrożniejszych słowach potępia tzw. „ISIS/Daisz” i jego jawne naruszenia praw człowieka oraz poważne naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego, dokonywane jako część kampanii na rzecz utworzenia „kalifatu” i eksterminowania wszystkich muzułmanów, którzy nie są sunitami, a także wszelkich śladów ich kultury i historii na obszarach przez siebie kontrolowanych i na szerzej pojętym Bliskim Wschodzie;
  2. jest przekonany, że ONZ i jej organy, kilka państw członkowskich ONZ, organizacje praw człowieka i organizacje wspierające oraz media przedstawiły wystarczające dowody, by racjonalnie stwierdzić, że ISIS/Daisz popełnia i dąży do popełnienia zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i ludobójstwa, których ofiarami są nie tylko chrześcijanie (Chaldejczycy/Asyryjczycy/Syryjczycy, Melchici, Ormianie), jazydzi, Turkmeni, Szabakowie, sabejscy mandejczycy, jarsanici, Kurdowie, ale także szyici, umiarkowani sunnici i niewierzący;
  3. uważa, że ci, którzy w jakikolwiek sposób pomagają ISIS/Daisz, w tym przez udzielanie wsparcia finansowego, logistycznego lub politycznego, przez promowanie tej organizacji terrorystycznej i jej ideologii w internecie bądź poza nim, czy też przez utrudnianie skutecznej reakcji międzynarodowej, są winni udzielania pomocy w dokonywaniu wspomnianych przestępstw;
  4. wzywa UE i jej państwa członkowskie, w szczególności Francję i Wielką Brytanię, jako stałych członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, do wystąpienia z wnioskiem o rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ na mocy rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych, aby w związku z sytuacją na terytoriach kontrolowanych przez ISIS/Daisz odwołać się do MTK w celu przeprowadzenia dochodzenia i ścigania zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i ludobójstwa;
  5. pilnie wzywa Syrię i Irak do uznania jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego;

6. zwraca się do wszystkich państw członkowskich ONZ do usprawnienia systemów prawnych i sądowniczych, tak by zapobiegać przyłączaniu się obywateli do ISIS/Daisz i uczestniczeniu w jego zbrodniach; apeluje do wszystkich państw członkowskich ONZ o sądowe ściganie własnych obywateli, którzy uczestniczą w tych zbrodniach;
7. uznaje, popiera i wzywa do poszanowania przez wszystkich niezbywalnego prawa wszystkich mniejszości religijnych i etnicznych, rdzennych i nie tylko, zamieszkujących w Iraku i Syrii do dalszego przebywania na terenach zwyczajowo zamieszkałych przez nich w przeszłości w warunkach godności, równości i bezpieczeństwa, a także do pełnego i swobodnego praktykowania religii bez żadnego przymusu, przemocy czy dyskryminacji; jest zdania, że aby położyć kres cierpieniom i masowemu exodusowi chrześcijan i innych rdzennych ludów z tego regionu, wszyscy regionalni przywódcy polityczni i religijni muszą jasno i wyraźnie oświadczyć, że wspierają ich stałą obecność w tym regionie, a także ich pełne i równe prawa jako obywateli w ich ojczyznach;
8. wzywa wszystkie państwa członkowskie ONZ, a w szczególności państwa członkowskie UE do podwojenia wysiłków mających na celu zapewnienie ochrony i zabezpieczenia prześladowanym oraz ochrony i zabezpieczenia ich majątku do momentu, kiedy będą mogli powrócić do swoich domów;
9. uważa, że miejsca bezpiecznego schronienia, zabezpieczane przez siły ONZ, mogłyby stanowić część odpowiedzi na masowe wyzwanie, jakim jest zapewnienie tymczasowej ochrony milionom uchodźców z objętych konfliktem Syrii i Iraku;
10. potępia i odrzuca wszelkie interpretacje przesłania islamu torujące drogę brutalnej, okrutnej, totalitarnej, opresyjnej i ekspansywnej ideologii legitymizującej eksterminację chrześcijan i innych mniejszości; wzywa Organizację Współpracy Islamskiej (OWI) i jej organy, Ligę Arabską, Radę Współpracy Państw Zatoki (RWPZ) i liderów muzułmańskich na całym świecie do pełnego potępienia i nazwania po imieniu okrucieństw popełnianych przez tzw. „ISIS/Daisz” wobec chrześcijan, jazydów i innych rdzennych mniejszości religijnych, a mianowicie „zbrodniami przeciwko ludzkości”, „zbrodniami wojennymi” i „ludobójstwem”;
11. uważa, że stałe kontrolowanie danego terytorium przez grupy terrorystyczne gdziekolwiek na świecie jest absolutnie nie do przyjęcia i nie można tego tolerować oraz wzywa ONZ i NATO do rozważenia strategii przeciwdziałania ustanawianiu takich jednostek przez organizacje terrorystyczne, jak np. ISIS/Daisz, Boko Haram i talibowie;
12. wzywa koalicję przeciwko ISIS/Daisz do szczególnego i bezpośredniego wspierania wszystkich jednostek mniejszościowych wśród swoich partnerów w celu uwzględnienia mniejszości przy zapewnianiu bezpieczeństwa, ochrony i uwalnianiu ich ojczyzn, a także do zapobiegania ponownemu pojawieniu się zależności, bezsilności i podporządkowania; przypomina, że wieloetniczne i wieloreligijne siły obronne demokratycznej samoadministracji (DSA) są jednymi z najsukuteczniejszych sił w wojnie z „ISIS/Daisz”; wzywa Turcję do położenia kresu wrogości wobec DSA i jej siłom, gdyż nie zagrażają one Turcji;
13. podkreśla potrzebę umocnionej i aktywnej roli politycznej dla jazydów, Turkmenów i

Chaldejczyków, syrokatolików, Asyryjczyków przy określaniu politycznej przyszłości ich ojczyzn, a także rekonstrukcji i przyszłego bezpieczeństwa ich ojczyzn, zwłaszcza Sindżaru, Tal Afaru i równiny Niniwy; wzywa do aktywnego udziału ESDZ w poszukiwaniu politycznego rozwiązania w związku z przywróceniem jedności i pokoju w Sindżarze; wzywa do włączenia organizacji społeczeństwa obywatelskiego, takich jak Europejska Unia Syryjska, oraz przedstawicieli religii jako pośredników między mniejszościami a Regionalnym Rządem Kurdystanu i rządem Iraku;

14. jest zaniepokojony niedawnymi doniesieniami o dyskryminacji wobec mniejszości na obszarach kontrolowanych przez Kurdów; wzywa Regionalny Rząd Kurdystanu w Iraku i siły kurdyjskie w Syrii do dalszego udzielania schronienia osobom uciekającym przed wojną i prześladowaniami; pochwała inicjatywy takie, jak wieloetniczna demokratyczna samoadministracja w północnej Syrii i uważa to za przykład współpracy i rozwiązywania konfliktu;
15. wzywa UE i państwa członkowskie do podejmowania kroków mających zagwarantować, że pomoc jest udzielana najbardziej narażonym osobom oraz wzywa Turcję i Regionalny Rząd Kurdystanu w Iraku do natychmiastowego otwarcia swoich granic dla demokratycznej samoadministracji w północnej Syrii i zniesienia ograniczeń w odniesieniu do pomocy humanitarnej, rekonstrukcji, mediów, wymian politycznych i w zakresie społeczeństwa obywatelskiego, ponieważ demokratyczna samoadministracja udziela schronienia rosnącej liczbie osób wewnętrznie przesiedlonych i jej izolacja szkodliwie wpłynie na mniejszości zamieszkujące te obszary;
16. wzywa Komisję i ESDZ do włączania mniejszościowych organizacji pomocowych z siedzibą w Syrii i Iraku do rozprowadzania pomocy wśród osób wewnętrznie przesiedlonych; uważa, że istnieje wiele dobrych przykładów godnych poparcia, takich jak „Syriac Cross” w Syrii czy działania podejmowane pod przewodnictwem chaldejskiego arcybiskupa katolickiego, Bashara Matti Wardy;
17. podkreśla, że rzeczywiste rozmowy pokojowe na temat przyszłości Syrii mogą zostać zwięźzione sukcesem jedynie, jeżeli zaangażowane będą wszystkie strony, oraz wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel do dopilnowania, by wieloetniczna i wieloreligijna delegacja z syryjskiej rady demokratycznej została zaproszona do rozmów pokojowych;
18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Syrii, rządowi i Izbie Reprezentantów Iraku, regionalnemu rządowi Kurdystanu, instytucjom Organizacji Współpracy Islamskiej (OWI), Radzie Współpracy Państw Zatoki (RWPZ), sekretarzowi generalnemu Narodów Zjednoczonych, Zgromadzeniu Ogólnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ.